

Preek n.a.v. Matheus 27

Uitgesproken te Amsterdam vrijdag 24 maart 1690

Oude kerk

door

Do. Adrianus van Wesel

Predikant te Dinteloord 1677- 1679

Mattheus 27: 62. des anderen daags nu, welke is na de voorbereydingen, vergaderden de Overpriefsters en de Pharizeen tot Pilatum 63. Zeggende, Heere wij zijn indachtig, dat deze Verleyder noch levende, gezegd heeft, Na drie dagen zal ik opstaen 64. Beveelt dan dat het graf verzekert worde tot den derde dag toe, op dat zijne Dicipelen misschien niet komen by nachte en steelen Hem, en zeggen tot den volke, Hij is opgestaen van den dooden; en zoo zal de laatste dwaling erger zijn als de eerste. 65. En pilatus zeide tot den lieden, Gy hebt ene Wacht, gaet henen, verzekert het zelve, gelijk Gy het verstaat. 66. En zy henen gaende verzeckerden het graf met de Wacht, den steen verzegelt hebbende.

Daer is geen groter compassie die de ziel van een mens beheersen kan noch daar is geen verschrikkelijker monster tot bedriegerij als Nijdigheid in 't hart van den mensen. Alwaar de nijdigheid zijn zetel genomen heeft daar is de mens te recht onder alle wee en smart. 't Is als een beul die op het schrikkelijkst en aller-pijnlijkst den mens pijnigt. Wij zien dat Salomon ons een aardige schild en afbeelding van de Nijd zal geven; Zeggende dat ze is als de verrotting der beenderen Spreuken 14: 30 Zo pijnigt den mens dan zodanig dat zo de beenderen doet verrotten; zo dat zijn aangezicht van daar na verval, gelijk wij van Kain lezen gen 4:5. Ja alwaar nijdigheid in des mensen hart is daar ziet op dat die mens niet rusten kan maar dat hij zich gedurig beweegt en werkzaam is. Want voor eer ziet op dat de nijd niet rusten wil of die mens waar zij nijdig op is moet eerst dood en van kant zijn. Dit ziet Gij wel in Haman, Hoe hoog dat hij in eer en aanzien opgestegen was op den Koning Ahasveros in al die grootsheid zal hij nog geen genoegen vinden voor dat Mordechai de oom van Ester dood en van kant is waar hij nijdig op was waartoe hij ook de galg had laten prepareren. Waarna toe al zijn pogingen strekten om daar door Mordechai ter door te brengen. De Broeders van Jozeph omdat zij nijdig op jozef waren om dat hij bijzonder van zijn vader bemind was die konden ook niet rusten voor voordat hij

uit hare ogen was.. En daarom sommigen wilden hem doden; doch het is door Gods voorzienigheid daartoe niet gekomen; maar zij hebben hem als een slaaf aan de kooplieden verkocht, opdat hare ogen hem niet meer zouden zien. Maar dat is nog niet genoeg gezegd van de nijd. Da zouden noch al niet op als de mens op hare ogen en dood is daar zij nijdig op was; maar dan zal de Nijd haar nog werkzaam en heftig houden

als die mens daar zij nijdig op was al dood is. En na de dood zal men nog zien dat de nijd haar zal beroeren om schandelijk en verachtelijk te spreken van degene die dood is.

En zoo iemand en voorbeeld van hoon en nijd was, het was Jezus hoe hij hier op aarde lichamenlijk was. En zoo gij ook op nijd gezien hebt in 't hart des mensen gij ziet het in de vijanden van Jezus. Als den Zaligmaker op de aarde was wat hadden zijn vijanden niet een nijd omtrent Hem, omdat Christus zulke groten achtung had op de schare; die zoo verre ging dat zij vreesden dat de ganse wereld in hem zou geloven. Waarom dat sommigen ook al voorzegen: Dat indien Hij zoo voortging met prediken en met het verrichten van mirakelen en wonderwerken dat de ganse wereld in hem zou geloven. En daarom wilden zij hem doden onder alle oorzaken. Ziet gij hem in de vierschaar van Kajafas gelijk als uw aandacht over weinig dagen vertoond is daar zult gij op zien dat zij daar nijd tegen Jezus voor hadden. Waarom Paulus zei dat ze hem door Nijd overgeleverd hadden. Maar zij gaan voort en verzoeken Pilatus, dat hij Jezus zal doden. En zij rusten niet voordat Pilatus haar verzoek inwilligt en voordat Christus gekruist wordt tussen twee kwaaddoeners die naast hem gekruist werden, een ter rechter en een ter linker zijde.

Maar men zou denken nu Christus dood is nu zal de nijd op zijn en de kwade passie in de mensen niet meer gezien of bespeurd worden; maar nee Christus mag na zijn dood nu begraven zijn, maar de nijd is nog niet begraven

Die is nog op de Joden om na Christus dood nog alle hoon en smaad van hem te spreken en te leren dat hij een verleider was. Ja de nijd doet haar schrikkende denken dat deze Verleider die nu dood was nog wel eens ten leven zou kunnen komen in de wereld: en dat doet haar nijd nu na Jezus dood nog groter worden. En daarom zij ingenomen zijnde met die boze passie zo gaan zij heen naar Pilatus en geven daar kennis van haar Nijd. Omdat zij Jezus daar aangeven als een grote Verleider die de Discipelen wel op nacht zouden kunnen stelen en zeggen dat Hij opgestaan was en zo zal de laatste dwaling erger zijn dan de eerste.

En zo ver is het Christenen dat wij gekomen waren in de verhandeling van Christus sterven en begrafenis. Of hebt hem voorheen gezien hangende aan het kruis en dat daar op gevolgd is; dat is dat hij na het getuigenis van de Profeten ook begraven is geworden gelijk in den 16^e psalm en Jesaja 53 voorzegt was. En zoo als het daar voorzegt was zo is het ook aan Christus vervuld geworden; gelijk uw aandacht gisteren heeft kunnen horen dat Jozef van Arimathea en ene Nicodemus het Lichaam van Christus namen en in het graf legden en dat zij toen een steen legden boven op het graf. Maar nu moeten wij tot slot van deze historie en eer dat wij eindigen te prediken van Christus lijden om dat wij na weinigen dagen van zijn opstanding zullen spreken; 't welke is de eerste staat van Christus verhoging, zo moeten wij nu nog eens horen wat smart hem de Joden aangedaan hebben, hoe hij al begraven was; omdat Christus gezegd had dat hij zou opstaan

Tot opening van de woorden die afgelezen zijn zo merken wij haar in deze volgende hoofden aan

Voor eerst: het verzoek van de Joden aan den rechter Pilatus.

Ten Tweede: Hoe Pilatus hem gezegd op dat verzoek. En dan ten laatste: de executie, die de Joden gedaan hebben om dat uit te voeren dat haar tevoren toegestaan was.

Wat aangaat het eerste, het verzoek van de Joden aan Pilatus daar werd omstandelijk van geschreven. En daar wordt ons voor het eerst beschreven de tijd, wanneer dit verzoek gedaan was het was des

anderen daags na de Voorbereidingen. Daarna werden ons ook beschreven de Personen, die dit verzoek gedaan hadden: het waren Overpriesters en farizeeën. Een derde werd ons ook aangetekend tot wie zij kwamen om dit verzoek te doen en om dit rekest over te leveren: het was tot Pilatus. En ten laatste zien wij wat haar verzoek was: dat hij toch het graf, daar Christus in lag, met enige wach verzien wilde. En dat is 't dat zij dan met kracht aanvingen om Pilatus hart daar toe te bewerken en te bewegen. Wat nu het eerste hiervan belangt de omstandigheden van de tijd; Mattheus zegt; Het was des anderen daags na de voorbereidingen. Het was dan op den Sabbat en op het Pascha zelfs: want op die tijd kwam de Sabbat en het Paasfeest op enen dag; na de praktijk der Joden de welke handelden na haar traditie en Overleveringen. Want als den dag van het Paasfeest maar een dag verschilde van den Sabbat zoo is dat zij dat dan een dag lieten verschieten

Op dat er geen twee volgende dagen zulk een groot feest zou zijn. Nu voor dezen dag was al een dag van voorbereidingen vooraf gegaan en zeker voor dit Paasfeest moest een dag van Voorbereiding vooraf gaan: want daar mocht geen onbesnedenen van het Pascha eten Exodus 12:48. Ja zelfs de Besnedenen mochten van het pascha niet eten zo zij har van te voren niet bereid hadden en het zuurdesem uit hare huizen weg gedaan hadden. Ja daar moest ook een Voorbereiding tot den Sabbat zijn. Daarom werd den Sabbat zelfs een voorbereiding genoemd Marcus 15: 42. Zoo was er dan hier bij de Joden een dag van Voorbereiding. Maar nu werd dit verzoek gedaan na den dag van de voorbereiding. Het was op het Paasfeest en op den Sabbat zelf. En wilt Gij weten Christenen waarom dat Gods Geest deze omstandigheden beschrijft dat dit op den Sabbat was; zo werd daarmee vertoond dat Christus op de rechte tijd en op den Sabbat in het graf rustte. Het gaat hier gelijk er van God staat beschreven in de schepping van hemel en aarde dat hij ruste op den zevende dag Genesis 2:2. Zo heeft Christus ook in die zes dagen van zijn leven gearbeid en daar heeft hij de zaligheid uit gewrocht voor zijn kinderen; en op den zevende dag den Sabbat heeft hij

gerust. En daarom kunnen wij zeggen dat Gods Geest ons dit zo omstandelijk heeft willen beschrijven dat het was des anderen daags na de voorbereiding, als zij bewaring om dat graf verzochten. Bij gevolg was Christus al in het graf..

Maar wat vinden wij ook hier niet een verschrikkelijke gedrevenheid der Joden! Als het een dag

Voor de voorbereiding was zo wilden zij in het Rechthuis niet gaan opdat zij niet verontreinigd zouden worden Joh 18: 28. maar nu op het paasfeest zelfs willen zij wel naar Pilatus gaan om kwaad tegen Jezus op te werpen.

Maar wat vindt gij hier ook een gruwelijke godloosheid van de Joden! Want daar zij Jezus mee beschuldigden hebben in zijn leven dat doen zij nu zelf. Het was de gedurige klacht van de Joden dat Christus den Sabbat schond. Want als zijn discipelen op de Sabbat eens aren plukten en aten zij zeiden: deze overtreed den Sabbat. En als Christus eens iemand genezen had op den Sabbat van een dorre hand zij zeiden ; dat is ongeoorloofd. Maar ziet een waar ze Jezus nu ten onrechte van beschuldigen daar maken zij zich nu schuldig aan; want het werk van haar op den sabbat was om haar van zonde en boosheid te wachten; maar zij gaan in hare boosheid hier noch gedurig voort; en daarin maken zij haar schuldig aan sabbatsschenders

Maar nu op wat tijd van den dag dit geweest zou zijn dat de Joden naar Pilatus gingen dat kunnen wij niet vaststellen. Sommigen tekenen aan dat het geweest zou zijn op de volle helderen dag. Maar dat schijnt niet waarschijnlijk; want op den vollen dag zouden zij niet hebben durven gaan tot Pilatus om het geloof van mensen die zouden willen weten wat zij te verrichten hadden. En daarom oordelen wij liever dat het des morgens vroeg was tegen het aankomen van de dag omdat zij Pilatus dan best zouden in huis vinden en om dat er dan nog niet veel mensen op de been waren waardoor zij van haar detentie en executie te beter uitgevoerd zouden krijgen.

En gelijk Pilatus eens des morgens vroeg tot haar kwam toen zij niet in 't rechthuis wilden gaan; zo gaan zij nu ook 's morgens vroeg naar Pilatus

Maar wie waren het nu die dit verzoek deden aan Pilatus? Het waren de Overpriesters en de Farizeeën. Wat de Overpriesters waren daarvan hebben wij met uw aandacht al in het voorgaande van Christus lijden gesproken. Allen kunt gij zien dat zij nog in al hare boosheid blijven; want zij die den steen bouwen moesten die verwerpen dezelve; en zij die den Zoon moesten kussen die gaan tegen hem aan. Mar behalve deze Overpriesters zoo worde de Farizeeën ook aangetekend. Zo lang uw aandacht dan Christus lijden heeft horen preken zo zijn de Farizeeën niet genoemd met die naam dat zij zo tegen Jezus arbeiden. Het schijnt of zij in Jezus leven haar een weinig stil hielden maar nu Christus dood is komen zij tevoorschijn Die Farizeeën schenen uiterlijk heilig en godzalig te zijn om dat zij haar zo vertonen konden in een uiterlijk sanblan. En deze nemen de Oerpriesters mede om haar voor te meerder gezag op Pilatus te hebben. En deze farizeeën wilde ook gaarne henen gaan om Jezus te beschuldigen; Want Christus had menigmaal zeer hart tegen haar gepredikt en menigmaal een wee tegen haar uitgedonderd. Gelijk wij lezen bij Mattheus in het 23 kapittel. En daarom nu wilden zij nog tegen Jezus arbeiden na zijn dood en begraving Het was met haar niet: De rechtvaardige sla mij en het zal weldadig zijn: hij bestraf mij, en het zal olie des hoofds zijn, het zal mijn hoofd niet breken, ook zal mijn gebed noch voor hem zijn in zijn tegenspoed. Maar in tegendeel daar deze

Rechtvaardige haar geslagen had daar zijn zij wraakzuchtig tegen en willen dat tegengaan dat Christus haar bestraft heeft. Ook zo kon dit een reden zijn waarom deze Farizeeën voor Pilatus gedisponeerd kunnen hebben omdat zij nu zeggen zouden dat Jezus een verleider was: en omdat deze Farizeeën Christus nu meest gehoond hadden zo oordelen zij het oorbaar te zijn dat de Farizeeën niet achter zouden blijven maar dat zij mee gingen om dit werk uit te voeren.

Gij ziet nu verder tot wie zij gaan om dit verzoek te doen. 'T Is na

den Stadhouders Pilatus. Dit was alleen in den macht van Pilatus deze zaak te handhaven die zij verzoeken. En zij gaan nu naar Pilatus om dat hij haar al meer verwilligt had als zij wat van hem verzochten: want als zij hem verzochten Christus te kruisigen; hij mocht daar in t' eerst wat tegen ingaan maar hij doet het daar na evenwel. Als zij hem ook verzochten de Beenderen van Christus niet te breken gelijk de twee moordenaars haar benen gebroken werden. Zo deed hij dat ook op haar verzoek. En dat is het dat haar nu ook beweegt om noch eens na hem te gaan. Maar voornamelijk dat haar doet verstouten om na Pilatus te gaan is omdat zij nu hadden gehoord dat Jozef van Arimathea en Nicodemus dit lichaam van Jezus hadden begraven. Nu denken zij om dat zulke lieden van aanzien aan Pilatus verzocht hadden dit lichaam te begraven dat dit wel een voorspel kon zijn om Jezus vanuit dat graf te nemen en dan te zeggen dat hij van den doden was opgestaan; en dat doet haar na Pilatus toe gaan om een Wacht te verzoeken aan het graf die dit beletten zou.

Gelijk uw aandacht dadelijk horen zal. Maar ziet nu eens hoe zij Pilatus aanspreken wanneer zij komen om haar verzoek te doen. Zij spreken hem aan met den naam van Heere: Heere wij gedenken; of na de eerste regel; zo zeggen zij niet alleen blootelijk Heere, maar ook onze Heere. Maar denkt niet Christenen dat de Joden Pilatus zo aanspreken uit liefde en uit hoofdens onderwerping; want dat was haar werk gedurig te disputeren onder de bediening van de Romeinen en dat gebouw wilde zij wel weg doen om dat ze haar eigen voogd wilden zijn. En daarom doen zij dit niet uit liefde maar alleen uit pluimstrijkerij; en dat zij spreken zo beleefd om dat zij nu een verzoek aan Pilatus wilden doen; en dat is de reden waarom dat zij hem Heere noemen. Maar voornamelijk merkt hier toch aan hoe dat Gods voorzienigheid wonderlijk in zulke aanspraken heftig werkzaam is. God zal tonen dat de Joden haar hier met haar eigen mond tegenspreken: en dat degene die zij verwerpen de rechte Messias moet zijn; want zij konden geen Heere zeggen tegen de Romeinen daar zij haar als Dienstknechten dan beleden te zijn/ of de Messias moest gekomen zijn want haar was voorzegd de Scepter

zal van Juda niet wijken, noch de Wetgever van tussen haar voeten, tot dat de Silo kwam. Toen dit voorzegd werd hadden zij de scepter nog; maar nu zij tot de Romeinen Heere zeggen nu tonen zij dat de Scepter geweken is. En daarom te Silo, de Messias is gekomen; en zo spreken e Joden haar in haar aangezicht tegen en overtuigen haar dat de Messias gekomen moet zijn.

Maar wat is nu het verzoek dat de Joden tot

Pilatus doen op de vriendelijke aanspraak die zij tot hem gedaan hebben. Dat is: Wij gedenken dat deze verleider, nog levend, gezegd heeft na drie dagen zal ik weder opstaan. Om dit ordentelijk te behandelen zoo zullen wij eerst de Joden haar verzoek tonen dat kostelijk betoond werd in de woorden dat hij toch het graf wilde laten bewaren. En dan ten tweede die krachtige beweegredenen die zij daar omtrent gebruiken om tot haar verzoek te komen dat zij doen van de persoon van Christus; zeggende dat hij een verleider was van Leer en Leven en orakelen; en dat hij gezegd had dat hij na drie dagen zou opstaan. En daarom het was te vrezen dat zijn Discipelen mochten komen om hem te stelen. En dan tonen zij in die dat kwam te gebeuren dat daar een groot perikel van te verwachten was; zeggende: en alzo zou de laatste dwaling erger zijn dan de eerste.

Het verzoek dat zij aan Pilatus doen dat wordt van haar met weinig woorden voorgezegd; en zij verzoeken Pilatus volgens zijn macht en autoriteit dat hij nog enige krijgsknechten en soldaten op het Graf beliefd te stellen om het te bewaken en bewaren. Dat is met weinig woorden: Zij willen Christus opstanding beletten door enige soldaten en krijgsknechten op het graf te stellen.

Maar o Joden en vijanden van Jezus meent gij door al uw soldaten en krijgsknechten Christus in het graf te houden: Wel zullen al uw soldaten en krijgsknechten wel machtig zijn om des vaders onwederstandelijke wil tegen te gaan? En die wil hem een naam geven boven alle namen en dat hij gehoorzaam geweest was tot

De dood, ja tot de dood des kruizes. En dat zou hij doen als hij zijn zoon zou doen opstaan uit het graf. Ja hiermede zou God dan aan

zijne Zoon een kwitantie geven van dat hij volkomen voldaan was als hij zijne Zoon uit de dood levend maakt. Maar dit willen zij tegengaan. Waarlijk mocht men her niet tegen deze Joden zeggen; beraadslaagt gij vrij enen raad, maar zij zal niet bestendig zijn; want Gods raad zal bestaan, en hij zal zijn welbehagen doen. Ja nog eens; wat dwaasheid is hier in van de Joden dat zij Krijgsknechten en soldaten begeren om Christus opstanding te beletten. Wel menen zij dat Christus kracht gebonden zal zijn om de macht die daar op het graf was Hij had immers zijn leven gewillig afgelegd; hoe zullen zij het nu kunnen tegengaan dat Christus zijn leven niet wederom zal aannemen En hij zou immers krachtig bewezen worden de zoon Gods te zij uit de opstanding der doden Rom1:4 En weten deze Joden niet of is dit haar alrede vergeten wat daar over weinig uren van tevoren geschied was! Dat de aarde trilde en beefde om Jezus in haar schoot te ontvangen: en hoe de steenrotsen scheurden. En zouden zij niet denken dat God deze Steenrots die op het graf van Jezus was ook kon doen scheuren en Christus uit het graf te doen komen! Ja toen Christus stierf zijn toen de graven zelfs niet geopend geworden en zijn toen niet velen uit het graf opgestaan! Wel hij die door zijn dood anderen uit het graf kan opwekken zou die hen zelfs niet door zijn eigen kracht kunnen levend maken? Wel wat onwaarheid doen deze Joden hier dan, dat zij verzoeken

aan Pilatus dat hij krijgsknechten en soldaten wilde zenden op het graf van Jezus en recommandeerde haar het graf wel te bewaren. Maar wat willen zij nu Pilatus voorbrengen om hem tot dit verzoek te bewilligen? Vooreerst zeggen zij dat die daar in het graf was die was een verleider en dat in verscheidene opzichten. Zij zeggen Hij was een verleider in de Leer: en zij zeggen dat hij een verleider was in het plegen van fijne mirakelen en wonderwerken: en dan zeggen zij dt hij nog een verleider was in zijn leven. Door eerst dan zo zeggen zij dat hij een verleider was in zijn leer die hij in zijn leven gepredikt had. Dat is zij zeggen dat zij leer verbasterd was van Mozes en e Profeten en dat zijn leer als de pest was om de mensen van Mozes en de Profeten te doen afgaan. Maar ten tweed zo zeggen

zij ook dat hij een verleider was in in zijn mirakelen en wonderwerken. Dat is zij zeggen dat hij vele mirakelen deed dat was waarheid: maar dat ze zodanig van aard waren dat die er maar opgelet hadden het licht hadden kunnen zien dat het maar ijdele kunstjes waren en dat hij de Duivelen uitwierp door Beëlzebub, den Overste der Duivelen. Maar ten derde zo zeggen zij dat hij een verleider was met zijn leven. Dat is zij zeggen hij heeft geleefd als alle verleiders doen. De verleiders zo zeggen zij die blijven op geen ene plaats anders zou haar kwaad aan den dag komen maar zo heeft Jezus zeggen zij ook overal gegaan van de ene plaats op den andere. Want als hij op ene plaats gebleven was zo zouden zijn verleiding haast zijn gezien geworden; maar nu ging hij

overal opdat het kwaad van hem niet gezien zou worden en opdat hij zijn kwaad zaad overal strooien zou.

Zie daar dat moet Christus na zijn dood nog horen dat hij een verleider was. Maar nergens heeft hij hem iets betoond te zijn dat nu een verleider gelek. En het is middag klaar in het heilig Evangelie te zien dat dit in het minste niet op Jezus paste. Want wat verleider was hij toch in zijn leer, die tegen Mozes en de Profeten aanging: daar hij immers altijd uit Mozes en de Profeten sprak. En het volk aanwees om het rechte daar te zoeken Maar wat was hij ook een verleider in zijn Mirakelen en Wonderwerken die hij deed? Dar hij immers dingen mee verrichte die geen mens hem na kon doen. Zo dat men daar over van hem moet vragen: waar is toch de mens gelijk als deze. En waar gelek hij ook minder naar in zijn Leven als naar een verleider die tot zijn bitterste vijanden kon zeggen; Wie van u overtuigd mij van zonden Joh 8; 46.

Maar die dit hier van Jezus zeggen die mogen het ieder van haar zelf zeggen Die dit hier van Jezus zeiden dat hij een verleider was dat waren de Farizeeën en de Overpriesters die de sleutelen van de hemel als in haar handen droegen. Maar zijn zij geen verleiders omdat zij die Sleutels niet wel gebruiken, want Christus zei van haar; dat zij anderen terug hielden om in te gaan, en dat zij zelfs ook niet eens ingingen. En daarom zei Christus eens tegen de Joden;

Jeruzalem, Jeruzalem, gij die de Profeten dood en stenigt die tot u gezonden zijn, hoe menigmaal heb ik uw kinderen

Bijeen willen vergaderen, gelijk een hen haar kuikens; maar gij hebt niet gewild Matheus 23; 37.

Mar ziet eens hoe wonderlijk dat deze Joden haar tongen aangestoken is om te spreken. Komen om Pilatus aan te spreken zo doen zij het met pluimstrijkende woorden hem noemende hare Heeren; maar zullen zij van Christus tot Pilatus spreken zo noemen zij hem een verleider . Al om Pilatus op te hitsen tegen Jezus.

Maar wat zeggen deze Joden nu dan tegen die zij een verleider noemen? Zij zeggen van hem dat hij in zijn leven gezegd had dat hij na drie dagen wederom zou opstaan. Dat is te zeggen dat hij gezegd had dat als hij dood geweest was op den derden dag wederom gezien worden

Hier zouden nu de bedenkingen en zwaarheden vallen hoe dat deze Overpriesters en Farizeeën dat te weten gekomen zijn dat Jezus gezegd had na drie dagen zal ik wederom opstaan? Sommigen die willen dat zij dit van Judas zouden gehoord hebben wanneer hij hem aan haar overleverde. Want wij zien in het evangelie Matheus in het 20^e kapittel dat toen Christus naar Jeruzalem ging dat hij tot zijn discipelen zei dat hij zou gaan lijden en dat hij zou gedood worden en dat hij dan ten derde dagen zou op staan. En dat Judas dat hier gehoord hebbende dat naderhand overgebracht zou hebben aan de Overpriesters en Farizeeën. Maar waarom zouden wij toch zo ver vandaan halen dat zij die boodschap ontvangen hebben van Judas daar Christus zelf tegen haar

gezegd heeft; Breekt dezen tempel af en in drie dagen zal ik hem weder opbouwen. En dat sprak hij van de tempel van zijn lichaam Joh 2: 19. Ja Christus had nog eens gezegd tegen de joden waar de Farizeeën bij waren dat hij na drie dagen wederom op zou staan; zeggende tot haar Gij boos en overspelig geslacht, gij lieden begeert altijd een teken van den hemel, doch dat zal u niet gegeven worden, dan alleen het teken van Jona de Profeet. Want gelijk als Jona drie

dagen en drie nachten was in den buik van den Walvis, dat ook zo de Zoon des mensen drie dagen en drie nachten zou zijn in het hart der aarde *Mattheus 12: 39/40* Zij zeggen dan; wij gedenken dat deze verleider, nog levend gezegd heeft, na drie dagen zal ik wederom opstaan En dat is het zeggen zij dat ons wederom indachtig werd.

Ziet hier eens de wonderlijke boosheid van de Joden tegen Jezus. Hoe zij Christus willen beschuldigen zo gaf men de plaats van Johannes² een geheel andere zin, zeggende; Deze heeft gezegd dat indien de Tempel te Jeruzalem afgebroken was dat hij deze in drie dagen weder opbouwen zou En dat zij haar tevoren zo schandelijk misbruikt hadden, dat brengt zij nu tot Christus lichaam; en betonen daar mede dat zij tevoren maar valse getuigen waren die de woorden van Christus; Johannes 2 hebben misduid tijdens zijn les. Omdat het hier nu van haar beleden wordt dat christus daar van den Tempel zijns lichaam sprak. Maar zeggen ze omdat deze verleider nog levend dat gezegd heeft

na drie dagen zal ik weder opstaan ; zo is dan hier een grote vrees dat zijn Discipelen zouden komen bij nacht en stelen hem en zeggen dan tot het volk dat hij opgestaan en verrezen is.

Het Proces dan dat de Joden op Pilatus aanrichten dat bestaat daar in dat zij zeggen hij is wel dood die in zijn leven zo een verleider was; maar daar leven nog zijn discipelen die uitentwiffel ook al zullen zijn gelijk als hij geweest is; want wie in de school van deze verleider school gegaan hebben zullen buiten allen twiffel wel verleid zijn; want die zullen haar les van haar Meester toch wel onthouden hebben die hij haar in zijn leven belast heeft.. Namelijk dat zij konden komen en hem stelen wanneer hij dood was en zeggen dan dat hij opgestaan was. Want mogelijk zeggen zij zal deze verleider wel gezegd hebben tegen zijn Discipelen in zijn leven; als ik dood ben zo recommandeer ik u als ik ook begraven ben dat gij mij zult komen halen uit het graf en zeggen dat ik opgestaan ben opdat mijne voorzeggingen niet leugenachtig worde die ik gesproken heb; en daarom zeggen zij dat Pilatus het graf toch wilde voorzien met soldaten en Krijgsknechten opdat zijn discipelen

niet zouden kunnen komen en hem stelen en dan zeggen hij is van de doden opgestaan.

En voorwaar als wij met onze gedachten hier een weinig stil staan zo zien wij dat deze zaak gans belachelijk is die hier Pilatus wordt voorgesteld dat zij vreesden dat de Discipelen van Jezus zouden komen en hem stelen. Wel wat hadden zij nu te vrezen voor Jezus Discipelen

Want vooreerst wat waren zij niet weinig in getal en wat waren het niet zwakke mensen. Zij zouden immers na dit lichaam niet hebben durven gaan want hoe hij gevangen en gedood werd hoe hebben zij immers hem allen verlaten en hoe hij begraven werd hebben zij niet eens op zijn graf durven komen. Wat gedachten zouden daarna van kunnen zijn dat die weinigen en zwakke discipelen dit lichaam van haar vandaan zouden komen halen. Daar kwam hij zij hadden het graf van tevoren wel gezien dat het een graf was dat uit een steenrots uitgehouwen was, dat niet ondermijnd kon worden onder de aarde om zo het lichaam van daar uit te halen. Zij hadden ook wel gezien wat een grote steen dat er was op den mond van het graf die zij er niet op of af doen konden. Daar komt dit nog bij. Wij zeggen hadden de Discipelen van Jezus dat in haar zin gehad om haar Meester te stelen dat hadden zij nu al gedaan gehad; want daar was al een nacht voorbij en zij hadden dat liever in de eerste nacht gedaan gehad als verder omdat toen nog niemand enige wacht op het graf konden zetten. Maar hebben zij die eerste nacht laten voorbij gaan zonder hem te stelen wel wat is er nu meer te vrezen voor de tweede en derde dag. En mogen wij er wel dit ook niet op zeggen.

Wat voordeel zouden zij toch de Discipelen daar mede doen als zij dit lichaam hadden weg genomen, want neemt eens, zij hadden dit lichaam al uit het graf gehaald en het was van haar op een nadere plaats weder neergelegd en zij zeggen dan dat hij opgestaan was men zou immers vragen wie dat hem gezien had. Daar

kan dan geen voordeel in wezen voor deze Joden bij Pilatus tegen de Discipelen van Jezus om te zeggen dat hij een verleider was. Maar

ten laatste; zo dat al waar was dat zijn Discipelen hem gestolen hadden en vertoond hadden aan anderen om aan hem te kunnen zien bij wie dat zij school gegaan hadden en die gezegd had dat hij na drie dagen wederom zou opstaan en de dagen dat zijn lichaam daar dood lag; wel dan was het al wederom niets zo Jezus dood bleef. Neemt ook eens hoe de zaligmaker na zij Opstanding wederom in het vlees verscheen wel hoe waarlijk konden zij door zij apostelen tot het geloof van zijn opstanding brengen Wel indien deze zaak zo zwaar was voor Jezus Apostelen zelfs hoe veel meer werk zou het dan geweest hebben om dit geloof te brengen in de gemene man?

Zo dat gij hier dit wel bewaarheid ziet in deze Overpriesters en farizeeën dat zij vrezen waar geen vrees is En zo gaat het met degene die geen vreze Gods bij haar hebben dat zij mensen nog moeten vrezen; want de ongodvrezende Joden verzoeken hier van Pilatus een Wacht op Jezus graf omdat zij vreesden voor Jezus Discipelen die onweerbare mensen waren. Zij nemen dit dan als een dringreden op; ja Het graf dat mocht verzekerd worden door Pilatus. Want willen zij zeggen zo Jezus van zijn Discipelen gestolen wordt zo zou het volk denken dat hij opgestaan was en dat zou aangenomen worden van de ganse Schare. En daarom op dat de ganse Schare niet verleid worde zo moet gij zeggen tot Pilatus dit graf verzekeren.

Maar Pilatus zeggen zij ook daar moet geen lange tijd zijn om die Wacht te stellen want hij heeft nog levend gezegd, na drie dagen zal ik wederom opstaan. En daarom als die drie dagen voorbij waren dan zouden ze niet meer naar Jezus omzien al stond hij dan de vierde of vijfde of zesde dag op, zo zouden zij hebben kunne zeggen, hij heeft gezegd dat hij niet nu maar ten derde dagen wederom op zou staan. En als laatste dringen zij daarop aan om Pilatus hiertoe te bewegen dat zij tegen hem zeggen; Neemt eens Pilatus, Jezus lichaam was gestolen en zij zeiden dat hij opgestaan was dan zo zoude zich een kwade zaak opdoen. Want zeggen zij dan zou de laatste dwaling erger zijn dan de eerste. Zij willen zeggen; dit was het gevaar dat wij in deze Man zijn leven al hadden dat indien hij zo

voortging in zijnen Mirakelen en Wonderwerken, dat de ganse wereld in hem geloven zou. Maar nu hij zo wegraakt en zij zeggen dat hij opgestaan is zo zullen velen die doe in hem geloofden dit ook geloven en dan zullen zij met opengesperde kaken tegen ons aangaan om dat wij zulk een Man gedood hebben die na zijn dood wederom is opgestaan. En daarom indien dit zo geschied zo zal de laatste dwaling erger zijn dan de eerste.

Wel wat tonen deze mensen hier niet dat zij een gans kwade consciëntie hebben want indien het zo is dat deze zo een Man is als zij zeggen die een verleider is; wel wat kwaad is er dat voor haar van deze verleider te verwachten? En schoon ook zijne Discipelen dit sop al hadden ingedronken dat zal niet lang

verscholen blijven maar wel haast aan den dag komen. En daarom zeggen wij tegen deze mensen; was deze een verleider gelijk gij voorgeeft wel waarom Joden vreest gij dan nog nu voor hem maar hetgeen zij hier omtrent Jezus doen dat is haar zelfs wedervaren. Zij waren echte verleiders van Jezus opstanding: want die meenden zij te stuiten op dat de ganse wereld en het volk dit niet zouden geloven hoewel dat hare verleidingen wel haast haar na aan den dag is gekomen. Want Christus opstanding is klaar aan de ganse wereld bekend geworden. En afzonderlijk is die ook bekend geworden, wanneer Christus na zijn hemelvaart den gave van den H Geest uitgestort heeft; zodat er drie duizend zielen bekeerd werden op den dag van het Pinksterfeest. En ook hoe is Christus opstanding meer en meer bekend geworden wanneer dat door het prediken van de apostelen menigten tot den schoot van de Kerk werden overgebracht.

Pilatus heeft dan nu dus ver gelijk wij gehoord hebben, dit verzoek van de Joden aan hem aangehoord; en wij zien dat Pilatus hem aanstonds tot antwoord gereed stelt; want hij zei; Gij hebt een wacht, zo gaat dan henen en verzekert het gelijk gij het verstaat. Pilatus was in het voorgaande ook gereed geweest om te doen wat de Joden van hem verzochten; want wanneer als hem eens verzocht werd dat men toch christus beenderen niet zou breken gelijk als de andere

moordenaars haar benen gebroken werden zo heeft hij het haar toen ook toegestaan en Jozef van Arimathea heeft hij op zijn verzoek ook bewilligd om het lichaam

Van Jezus weg te nemen; en nu wil Pilatus ook nog al goed doende blijven; en daarom zo staat hij het haar toe. Hij had hier wel op zijn respect kunnen staan en tegen haar gezegd hebben; wel valt gij mij dan altijd moeilijk; heb ik hem op uw verzoek niet gekruisigd en heb ik op uw verzoek ook zijn beenderen niet ongebroken gelaten. Maar neen dat zei Pilatus niet want dat woord Heere, en wel onze Heere, dat had hem in de oren gekitteld; en daarom is hij nu nog zo rekkelijk en doet haar verzoek. Maar hoe wonderlijk was Gods voorzienigheid hier werkzaam! Dat Pilatus haar verzoek toestaat en doet, dit was tot eer en heerlijkheid van Christus opstanding gelijk wij nog aanstonds horen zullen. Hij zei dan tegen haar. Gij hebt een macht op uw Tempel die gij daar houdt opdat er geen oproer zou ontstaan neemt dan die macht en gebied die het graf te bewaren; ik geef u daar macht en autoriteit voor om dat te doen en doet het dan gelijk gij het zelf verstaat en van voornemen bent.

Zo Pilatus was een ware gelovige, zo is dit toestaan van de Joden haar verzoek gans opmerkelijk; want dan belacht en verstoot hij het verzoek der Joden. Want of zij als hij geloofd had dat deze Christus de Waarachtige zoon van God was zo zou hij met dit verzoek toe te staan tot haar kunnen zeggen; Wat meent gij dwaze Joden! Met uw macht van Soldaten en Krijgsknechten Gods Zoon in het graf te houden, dat is maar enkel dwaasheid. Of zo wij het aanmerken dat hij het zei als geen gelovige zo is er ook nog al wat opmerkenswaardigs in

en zo zou hij tot haar stilzwijgen zeggen: Die man die nu dood is zal die nu nog Wacht op hem moeten hebben, om niet levend te worden? Want het schijnt dat de Joden al zo zeer bevreesd waren voor de Opstanding van Christus als over het stelen van zijn lichaam; Maar evenwel buiten dat wil Pilatus zeggen ik geef u macht om soldaten te nemen en die op het graf te stellen om het te

bewaren.

Maar dat deze Joden nu met aangename oren dit antwoord van Pilatus aanhoorden! O wat zijn ze niet aanstonds gereed geweest om wat haar toegestaan was uit te werken; want de tekst zegt; zij gingen heen en verzekerden het graf met de wacht, de steen verzegeld hebbende; door eerst van zij zijn naar het graf gegaan en hebben het verzegeld en het vignet van Pilatus erop gedrukt Het is licht af te nemen waarom zij het graf hebben verzocht te verzegelen met het beeld van Pilatus. 't Is opdat niemand het zou durven openbreken want of iemand zijn eigen zegel zet op een grote zaak dan of hij er het zegel van een grote staatspersoon op zet. Dat doet veel tot het ontzien van de zaak die verzegeld is. Zij zetten het zegel van Pilatus op de mond van het graf. Doch deze verzegeling was zo zeer niet om de Discipelen van Jezus als wel om de Romeinse soldaten en Krijgsknechten; want wij weten dat soldaten licht te verzetten en te verleiden zijn.. Om dat zij dan nu de gedachte hadden deze soldaten mogen voor een som geld omgekocht worden om die steen van het graf maar eens te laten afwentelen om het lichaam daaruit te halen en het dan weer toe te wentelen

en dan waren zij het lichaam kwijt. Maar op dat geen Krijgsknechten dit in de zin zouden durven nemen zo zetten zij het zegel van Pilatus en haar eigen zegel daarop. En of zij dan ook des te beter zouden zien of er ook iemand aan het graf geweest was zo zetten zij het zegel op de mond van het graf. Maar schoon zij het zegel op de mond van het graf gezet hebben om de Krijgsknechten en Soldaten zo hebben zij evenwel buiten twijfel dezelfde ook wel belast om de Discipelen van Jezus tegen te gaan want zij hebben ook wel gezegd tegen deze wacht; Laat toch niemand op het graf komen ofschoon zij het u verzoeken, zelfs geen Discipelen maat een ieder zult gij zonder iemand te ontzien daar vandaan houden.

Voorwaar een enkele dwaasheid; want dit gaat aan tegen Gods macht en waarheid en tegen de Profeten willen dezen hier aangaan. Maar dat toch het meeste is dat wij hier mogen aanmerken dat Gods voorzienigheid hier zo aanbiddelijk is als in geen voorval in de hele

Bijbel; want dit gene wat hier de Joden hier verricht hebben tegen Pilatus is het krachtigste argument dat wij tegen de Joden kunnen gebruiken om de Opstanding van Jezus te bewijzen. Want neemt eens daar was geen zegel op het graf gezet geweest en daar waren geen soldaten op het graf geweest altijd zouden zij zeggen dat Jezus gestolen was maar wat zullen de Joden nu zeggen daar zijn Soldaten op het graf en daar is een zegel op gezet en dat hebben de Joden zo zelf beschikt en evenwel het lichaam is er niet Zo lijkt het dan voor het oog van de ganse Wereld dat Jezus

opgestaan is. Dit middel dan dat de Joden gebruikten om Jezus klein te houden was het middel tot zijn verhoging; want daar door zij meenden zijn opstanding te bewaken is het middel en blijk van de waarheid daarvan.

En zo gaat het menigmaal met Christenen; zelfs dat middel dat de vijanden gebruikten tot ondergang van haar geweest is het middel tot haar verhoging zo dat de zaak geheel anders komt uit te vallen als de vijanden dachten. Zo zien wij dat middagklaar in 't exempel van Jozef dat hij door dat middel waar door zijn broeders hem trachtten te vernederen dat zij hem in de kuil wierpen en verkochten aan de Islmaëtische kooplieden dat was het middel evenwel tot zijn verhoging; want daar door kwam hij in Egypte en werd een regent van Farao zo dat hij de grootste naast Farao van heel Egypteland zo dat al de zijnen naderhand voor hem kwamen neder te vallen.

Toe-eigening

Zo heeft Uw aandacht van nu tot nog toe gehoord hoe dat christus is begraven en hoe dat de Joden grootse zorgen hebben gedragen om het graf te bewaren op dat Christus toch niet zou kunnen opstaan Nu zouden wij hier stof hebben om uit Christus opstanding te tonen dat de Joden zijn opstanding niet hebben kunnen beletten; doch dat gras zullen wij laten voor over een dag of twee en dan zal de... daar in slagen en alles dan ordentelijk opgehaald worden. Maar nu was hij nog niet verhoogd maar vernedert. En daarom zullen wij kort aanmerken dat Christus

hier na zijn dood nog lijden en smart werd aangedaan. Voor eerst dan; was dat niet tot lijden en tot oneer van Christus dat zij hem na zijn dood nog een verleider noemden die met leer en met leven en met Mirakelen verleid heeft; een goede naam is beter dan goede olie *Pred 7:1* Wel is een goede naam beter dan goede olie wat is het dan niet een grote oneer voor Christus dat hier zijn goede naam nog zo gelasterd wordt met te zeggen dat hij een verleider was. Maar dan ten tweede Is dat hier ook een vergroting van Christus lijden dat zijn Discipelen na zijn dood voor dieven werden geacht! Zodat zij Jezus aanmerken als een hoofd van dieven. Zij zeggen die verleider is wel dood maar zijn dieven die leven nog die hem nog kunnen stelen en wegnemen. Zo werd hier zijn naam dan wederom gelasterd om dat zij zeiden dat hij een meester van dieven was. Ja ten derde het was tot hoon en smaad van Christus dat deze Joden hem in het graf wilden houden om verderving en verrotting aanhem te brengen; daar nochtans voorzegd was dat hij de verderving niet zien zou *Ps. 16:10*.

Maar sta hier een weinig stil met uw gedachten gelovigen en kinderen Gods, dit alles doet Jezus om uwentwille, want als Borg moet hij dit ondergaan voor de uitverkorenen. Zij waren immers verleid geworden door den Duivel zo Adam en Eva die ons wijs maakte zo wij van die boom aten dat wij niet zouden sterven maar dat wij God zouden even gelijk zijn en weten beiden goed en kwaad, En dat hebben wij gewillig gedaan. Zou den Zaligmaker die zonde voor

ons boeten hij moest dan voor verleider te boek staan en na zijn dood nog horen dat hij een Verleider was. Hij boet dan die verleidingen voor ons, daar mede mee wij ons zelf verleid hebben. Nog eens gelovigen en kinderen Gods; Wij allen zijn dieven geweest in Adam. God had ons den ganze Lusthof Eden tot spijs gegeven maar alleen moesten wij die boom des levens niet aanroeren om ons daaraan te spijzigen; want die daar van at zou een dief zijn; en wij hebben gegeten en onze handen tot een ander zijn goed uitgestoken en gestolen. En daarom moet den Zaligmaker hier nog horen dat zijn

discipelen dieven waren om dat hij zou u boeten voor die zonde die wij gedaan hadden. En wat zal ik meer zeggen? Immers was Jezus altijd in het graf gebleven wij zouden daar ook hebben moeten blijven. Maar schoon het graf verzegeld en verzekerd was en bewaart van de Soldaten hij is evenwel nog verzezen. Laat ons graf dan ook zijn verzegeld zijn wij zullen ook daar voor altijd niet in blijven leggen; want ons hoofd is opgestaan en daar uit volgt dat de Leden ook zullen moeten volgen. Maar ten laatste; wat troost is daar ook niet in gelovige kinderen Gods! Christus lag in het graf lichamenlijk en onzichtbaar voor een tijd; maar dat leid hierin tot onze troost dat de Zaligmaker zo handelt met onze zonden en begraaft zo onze zonden; gelijk als wij met hem begraven zijn *Rom: 6: 4* Onze zonden liggen onder de stenen en onder het zand dat in het graf is om zo te spreken. Daar kan geen zonde openbaar komen voor Gods rechterstoel om Gods kinderen te veroordelen; zo dat de ongerechtigheden

als verzegeld zijn om niet te kunnen komen voor Christus vierschaar, want hij ziet nu geen zonde aan in Jacob; nog geen overtredingen in Israel Het ligt alles in het graf en onder het ark van Christus verdienste.

Maar willen wij tot troost voor ons zelf die stof hebben dat wij dat dan zoeken ten goede te doen. Dat de Joden kwaad deden Vooreerst; Dat wij toch niet tot oneer van iemand zijn; want Christus werd van de Joden als een verleider aangemerkt. Maar wacht u ook wel dat gij niet verleid wordt noch van de Duivel noch van de wereld noch van ons eigen verdorven vlees. Wat gaat de Duivel niet om als een verleider en vertoont zich zelfs als een Engel des Lichts om de mensen te verleiden! Wat is de wereld ook niet verleidende die ons ook gedurig zoekt tot het boze te leiden! Wat is ons vlees en de zonde niet als Delila die ons zoekt in slaap te wiegen om ons in de handen van de geestelijke Filistijnen te brengen! O Christenen! Dat wij die deze stof hebben aangehoord ons toch niet laten verleiden. Ten tweede leeft zodanig dat men niet kan zeggen van uw spreken dat het maar lasteren is; maar uw groot doeleinde moet zijn

om uw tong die uw eer is te heiligen. Maar daar het voornamelijk op aan komt; dat wij met ons hart toch zo handelen als deze met Jezus handelen in het graf. O dat ons hart als het graf was daar wij Jezus in brachten; want wij brachten Jezus eerst in het graf. Ja het graf waar zij Jezus in legden dat was een nieuw graf; zo moet ons hart daar wij Jezus in brachten als nieuw wezen; zo dat men zeggen

kon dat het oude voorbij was; en dat het oude zuurdesem weg was, en den oude mens gekruist was met zijn bewegingen en begeerlijkheden. En dat de nieuwe mens opgewekt werd in ons verstand en in wil en in oordeel om Jezus te hebben in het graf van ons hart dat eerst nieuw is uitgehouwen. Maar dat wij ook wel zorgen dragen om Christus te bewaren. De Joden meende Christus in het graf te houden. O konden wij allen zo gelukkig zijn dat wij Christus in ons hielden; niet als een dode maar als een levende in ons huis en paleis; zo elk die ons zag leven van ons zou kunnen zeggen ziet daar logeert Jezus en daar is men dezelfde goddelijke natuur deelachtig, en daar wandelt men zijn voetstappen na en daar is als een patroon van Christus. En als op hem zo levende zoekt te hebben in uw ziel zo houdt hem daar ook in Christenen. T' Is waar, waar Christus eens in de ziel gekomen is daar gaat hij niet weder uit; want hij kan uit de ziel niet gestolen worden; de Duivel heeft geen macht noch de wereld en ons Vlees geen kracht genoeg om hem daar uit te halen. En daarom zegt hij: ik zal tot haar komen en woning bij haar maken. Hij zal daar geen drie dagen en drie nachten blijven maar zo lang als de ziel leeft zo leeft Christus daar in eeuwig en altoos; want hetgeen de ziel hier door het geloof heeft van hem dat heeft hij hierna in den hemel door aanschouwen. Maar of dat wij hem nooit geheel en al zullen kwijt raken, nochtans zo kan de Duivel en ons vlees dat verwerken dat wij ons met zondigen

komen in te laten die maakt dat men de gevoelige genade zo niet kan zien. Zodat de ziel wordt als een dode. En derhalve dat wij ons wachten voor zondigen waardoor wij de gevoelende genade van Christus zouden kwijt raken. En weet op wat gij doet omtrent uw

ziel doet als de Joden bij het graf deden. Zij namen een zegel en verzegelde het graf Wel God heeft ook zegels op het hart van zijn kinderen gezet om haar van de genade te verzegelen. Wat is de doop die de gelovigen in haar jonkheid ontvangen hebben anders als een zegel waar door zij van Gods genade verzegeld werden. Wat is het avondmaal dat wij gebruiken zo wij het in het geloof doen anders als een verzegeling dat Jezus met zijn gunst dan als vertegenwoordigd wordt. Wat heeft God ook nog niet een ander Zegel zijn H. Geest waarmede wij verzegelt worden tot de dag van onze verlossing. En wie zal zo stout en machtig zijn om deze zegels af te nemen en in stukken te breken? Daar heeft nog dood nog hel nog Duivel geen macht toe om te doen. Wij hebben maar te zeggen dat Gods kinderen in de kracht Gods bewaard worden tot de zaligheid die geopenbaard staat te worden in de laatste tijd. *1Petrus.1:5.*

Maar hier waren ook al de dienstknechten en soldaten van Jezus in het graf te houden en konden het niet doen. Zo zullen al onze vijanden onze ziel ook niet kunnen houden; want daar is God Vader, Zoon en H. Geest die houden wacht voor onze zielen en die blijven op ons en waken en slapen niet: want hij is de

Herder Israëls, die nooit slaapt noch sluimert. En daarom als wij al slapen en zorgeloos zijn zo waakt; hij voor ons hoe kan dat lichaam dan gestolen worden? Maar als wij al slapen willen en tot zorgeloosheid komen en ontrouw worden jegens God hij blijft nochtans evenwel getrouw; want God kan hem in eeuwigheid niet verloochenen en Hij blijft toch altijd bij het graf van onze ziel. Ja wat heeft hij ook niet een krijgsbende van Heilige Engelen die de gediensstige geesten zijn uitgezonden tot dienst der gene die de zaligheid beërven zullen *Hebr.1:14.* En zo kunnen wij daaruit ook verzekerd zijn dat God ons graf ook wel zal bewaren. Alleen dat wij nu maar zo veel als in ons is voor ons graf van ons hart zorg dragen om Christus te behouden; behoed uw hart bovenal wat te bewaren is, want uit hetzelfde zijn de uitgangen des levens *Spreuken 4: 23.*

Zo wij dit doen Christenen zo lang als wij dan leven zo leven wij met Jezus: en als onze dood komt zo zullen wij dan eens sterven

met Christus want de dood maakt een scheiding tussen onze ziel en Christus; als wij al zelfs in het graf liggen niet. En O hoe gerust zullen wij niet in het graf liggen! Daar zal ook de wacht op ons graf zijn door Gods Voorzienigheid die voor het gelegde van zijn Geest op ons zullen passen; en dat het lichaam daar zal blijven tot de opstanding toe.. En als die dag eens zal komen dat men de laatste bazuin zal blazen wat zal ons graf hem dan niet op een heerlijke wijze openen! En dan zal het Zegel verbroken worden en de Wachters en Wakers zullen dan gereed staan om ons te verwelkomen en dan zal den

Zaligmaker ons daar boven nemen; daar wij hem niet meer met zijn dood lichaam zullen zien maar verheerlijkt staan aan den rechterhand van zijn Vader in glorie en in heerlijkheid. Dit gunne ons den Drie-enige God Vader, Zoon en H. Geest, die toekomt alle lof, prijs, eer en heerlijkheid tot in der eeuwigheid.
Amen.

Gepredikt op Vrydag avond in de Oude Kerk, den 24 Maert 1690 Amsterdam

